

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

Όχι στην κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου

Η κυβέρνηση κατέθεσε, εν μέσω θέρους όπως συμβαίνει τα τελευταία χρόνια, νομοθετική ρύθμιση για την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Πιστή στο δόγμα «νόμος και τάξη» επιχείρησε συστηματικά, ειδικά το τελευταίο έτος, να παρουσιάσει τα πανεπιστημιακά ιδρύματα ως κέντρα «βίας και ανομίας», ως χώρους διακίνησης ναρκωτικών, παραεμπορίου, κ.ο.κ. Δυστυχώς, σε αυτή τη δυσφημιστική καμπάνια κατά των Ελληνικών Πανεπιστημίων συμμετείχε συχνά και η πλειονότητα των παρατάξεων της ΠΟΣΔΕΠ. Και αυτό, παρά το γεγονός ότι τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας γνωρίζουν πολύ καλά πως η εικόνα που παρουσιάζεται στα ΜΜΕ δεν είναι ούτε αντιπροσωπευτική ούτε γενικευμένη. Για όποιον έχει στοιχειώδη γνώση της ελληνικής και διεθνούς πραγματικότητας και δεν εθελουφλεί (ή δεν έχει άλλες σκοπιμότητες), είναι προφανές ότι η όποια παραβατικότητα υπάρχει σε πανεπιστημιακούς χώρους δεν σχετίζεται με την ύπαρξη του πανεπιστημιακού ασύλου:

- Σύμφωνα με έρευνα του Πανεπιστημίου Μακεδονίας («*Η ανομία στα ελληνικά ΑΕΙ*»), την περίοδο 2011-2017 καταγράφηκαν 358 περιστατικά «παραβατικότητας» στα 19 ΑΕΙ της χώρας (εκ των οποίων τα 255 την περίοδο 2011-2014, κατά την οποία έχει καταργηθεί το άσυλο με το Ν. 4009/2011). Λιγότερα από 60 περιστατικά αφορούσαν σε υποθέσεις του κοινού ποινικού κώδικα. Μόνο σε ένα έτος (2017) και με βάση τα επίσημα στατιστικά στοιχεία, σε χώρους που δεν υφίσταται πανεπιστημιακό άσυλο, πραγματοποιήθηκαν 4.271 ληστείες, 75.707 διαρρήξεις, 156 βιασμοί, 78 ανθρωποκτονίες και 12.306 παραβάσεις του νόμου περί ναρκωτικών.
- Τα περισσότερα κρούσματα παραβατικότητας εντοπίζονται σε πολύ συγκεκριμένες πανεπιστημιακές εγκαταστάσεις, σε περιοχές όπου υπάρχει γενικότερο πρόβλημα εγκληματικότητας στο κέντρο της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Αντίστοιχα προβλήματα αντιμετωπίζουν πολύ γνωστά και καλά πανεπιστήμια του εξωτερικού. Για παράδειγμα, με βάση τον οργανισμό Times Higher Education, το London School of Economics and Political Science βρίσκεται στην 5^η θέση των πιο «επικίνδυνων» πανεπιστημίων, μόνο και μόνο επειδή βρίσκεται σε περιοχή υψηλής εγκληματικότητας.
- Σε πανεπιστήμια των ΗΠΑ ή του Ηνωμένου Βασιλείου, όπου δεν υπάρχει πανεπιστημιακό άσυλο, η εγκληματικότητα είναι σε υψηλά επίπεδα και σίγουρα σε υψηλότερα συγκριτικά με τα ελληνικά ιδρύματα. Τα στοιχεία είναι συχνά σοκαριστικά. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, το 8% των γυναικών που συμμετείχαν σε έρευνα με δείγμα 4.500 φοιτητών, δήλωσαν ότι έχουν υποστεί βιασμό μέσα στο πανεπιστήμιο, ποσοστό διπλάσιο σε σχέση με το μέσο όρο της χώρας. Στις ΗΠΑ, το 23,1% των ερωτώμενων γυναικών σε έρευνα με δείγμα 150.072 φοιτητών και αποφοίτων, φέρεται να έχει υποστεί μη συναινετική σεξουαλική επαφή με χρήση βίας ή απειλή βίας. Μάλιστα, υπάρχουν βάσιμες υποψίες ότι τα ποσοστά είναι υψηλότερα, καθώς πολλά περιστατικά δεν καταγράφονται.

Το ήδη υπάρχον νομικό πλαίσιο (Ν. 4485/2017) μπορεί να αντιμετωπίσει τα ζητήματα παραβατικότητας μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους. Καλό θα είναι, λοιπόν, η κυβέρνηση να αντιληφθεί ότι τα Πανεπιστήμια δεν χρειάζονται καταστολή. Χρειάζονται χρηματοδότηση και για να καλύψουν ανελαστικές λειτουργικές δαπάνες, μεταξύ αυτών και τη φύλαξη, καθόλο το 24ωρο, από μόνιμο προσωπικό του Πανεπιστημίου. Χρειάζονται ενίσχυση της φοιτητικής μέριμνας, η οποία αφορά στο πιο ευάλωτο τμήμα του φοιτητικού πληθυσμού. Χρειάζονται συντήρηση των ερειπωμένων εγκαταστάσεων.

Χρειάζονται νέες θέσεις μελών ΔΕΠ, ΕΔΙΠ, ΕΤΕΠ και διοικητικού προσωπικού, για να καλυφθούν τα μεγάλα κενά που δημιούργησαν οι μνημονιακές πολιτικές της τελευταίας δεκαετίας.

Το άσυλο έχει μεγάλη ιστορία και είναι κάτι μεγαλύτερο από έναν εθιμικό ή θεσπισμένο κανόνα δικαίου. Είναι μια αξία που κατακτήθηκε με σκληρούς και ενίοτε αιματηρούς αγώνες κυρίως από φοιτητές και εργαζόμενους, για να προστατεύει το δικαίωμα στη συζήτηση και στη συλλογική διεκδίκηση για καλύτερη μόρφωση, εργασία και, εντέλει, κοινωνία. Είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για ένα Πανεπιστήμιο «ζωντανό» και «ανοιχτό» προς την κοινωνία.

Το ζήτημα της παραβατικότητας είναι σύνθετο, με κοινωνικές προεκτάσεις, και δεν θα λυθεί καταργώντας το πανεπιστημιακό άσυλο. Η κατάργηση του ασύλου έχει διαφορετικό στόχο: να καταπνίξει κάθε φωνή διαμαρτυρίας και κινηματικής δράσης ενάντια στις πολιτικές που θέτουν σε ουσιαστικό κίνδυνο την ύπαρξη της δημόσιας και δωρεάν ανώτατης παιδείας. Η Συνάντηση Πανεπιστημιακών Δασκάλων θα αγωνιστεί μαζί με πανεπιστημιακούς, φοιτητές και εργαζόμενους ενάντια σε όσους επιβουλεύονται το θεσμό του ασύλου αλλά και σε όσους αμαυρώνουν την εικόνα των Πανεπιστημίων με αυτόκλητες ενέργειες και πρακτικές εκτός συλλογικών διαδικασιών του πανεπιστημιακού κινήματος.

04.08.201